

[Anker Jørgensen]

Det vil jeg gerne spørge statsministeren om. Det er meget vigtigt for socialdemokratiet at vide det.

(Kort bemærkning).

Gert Petersen (SF):

Nu fik jeg igen af statsministeren foræret Caspar Weinbergers brev, som jeg udtrykkelig gjorde opmærksom på at det ikke drejede sig om. Jeg ved godt, at invitationen til de europæiske NATO-lande om at deltage i forskningsprojektet var indeholdt i Weinbergers brev. Det kom i sidste øjeblik, det kunne man ikke kende på forhånd. Men der står også i kommunikøet, der blev vedtaget dernede, at vi støtter De Forenede Staters forskningsprogram i disse teknologier, hvis formål er at styrke stabiliteten og afskrækkelsen på lavere niveauer af offensive nukleare styrker. Denne forskning skal udføres inden for rammerne af ABM-traktaten og er i NATOs sikkerhedsinteresse og bør fortsættes.

Undskyld, hr. statsminister, undskyld hr. Ivar Hansen. Jeg henvender mig i øjeblikket til statsministeren, og jeg vil være taknemmelig, om hr. Ivar Hansen vil undlade at forstyrre lige i øjeblikket.

Jeg vil meget gerne have svar på dette, hr. statsminister, for jeg kan ikke forestille mig, at NATO bestyres så ledsindigt, at så væsentligt et spørgsmål som de europæiske allieredes stillingtagen – ikke deltagelse, det stod i Weinbergerbrevet – til SDI er noget, de europæiske allierede først orienteres om aftenen før det skal på dagsordenen. Det kan jeg da ikke forestille mig. Så er der jo ikke lejlighed til at drøfte det hjemme i udenrigsministeriet.

Derfor spørger jeg: hvornår havde udenrigsministeren kendskab til den dagsorden, man skulle drøfte på ministermødet, som forsvarsministeren deltog i? Eller måske skulle jeg spørge: hvornår havde forsvarsministeren kendskab til den? Og var – hvordan skal jeg nu formulere det – de europæiske NATO-allieredes holdning til SDI noget, som først kom på under selve mødet?

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Hr. Gert Petersen har jo tidligere, bl.a. i et nævnsmøde, og nu altså også i dag prøvet at bygge en eller anden myte eller dolkestødslegende op om, at jeg skulle have vildledt ham, fordi jeg under den seneste debat undlod at

svare på hans spørgsmål om, hvorvidt jeg var vidende om, at forsvarsministrene i dette øjeblik muligvis sad og diskuterede SDI.

Jeg skal gerne gentage den forklaring, jeg ved flere lejligheder har givet hr. Gert Petersen, nemlig at jeg vanskeligt kunne optage hr. Gert Petersens spørgsmål som værende af andet end rent retorisk karakter, hvilket jo vil være i god overensstemmelse med hr. Gert Petersens fine oratoriske talent. Når jeg anså det for at være et retorisk spørgsmål, skyldtes det, at vi indtil en uge før det pågældende møde alle sammen havde læst i avisen, at de ved det møde formentlig også skulle diskutere SDI, så jeg troede ærlig talt ikke, hr. Gert Petersen spurgte for at få svar, når vi alle sammen kendte svaret.

Hvad angår spørgsmålet om Caspar Weinbergers brev, kan jeg gentage det, både statsministeren og jeg selv har sagt ved flere lejligheder: det brev fik vi først kendskab til, efter at debatten i folketinget var afsluttet, så der er sådan set ikke nogen myte at bygge op, hr. Gert Petersen.

(Kort bemærkning).

Gert Petersen (SF):

Det er helt fantastisk, når udenrigsministeren nu siger, at vi alle sammen kendte svaret på det spørgsmål, der blev stillet, nemlig om man på NATOs ministermøde samme dag behandlede NATO-landenes forhold til stjernekrigsprojektet. Det var noget, der gik igennem hele debatten. Hr. Erhard Jakobsen gjorde sig meget morsom over, at der var en eller anden tilfældig journalist, som påstod det, og sagde, at det nok ikke passede – den slags journalister påstår jo så meget. Der blev udvekslet mange betragtninger og vittigheder om det. Alt sammen kunne være sparet, hvis udenrigsministeren havde svaret straks på det spørgsmål, som blev stillet.

Men det er i og for sig heller ikke det afgørende for mig nu, for jeg spurgte om noget andet. Jeg spurgte, hvornår udenrigsministeren eller forsvarsministeren havde kendskab til, at denne sag skulle drøftes, at den skulle på ministermødets dagsorden. Jeg spørger også, fordi der faktisk var et møde i det udenrigspolitiske nævn, 2-3 dage før mødet fandt sted i NATOs ministerråd, og at der på dette møde ikke blev givet nogen orientering